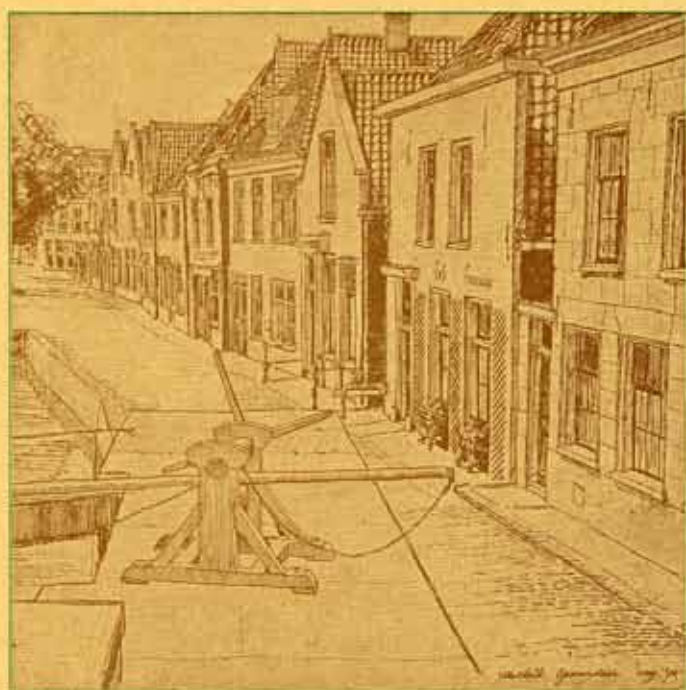

dorpsorgaan

spaarndam

dorpsorgaan spaarndam

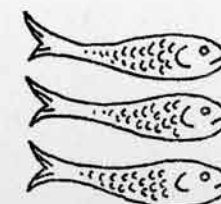
BLAD VAN DE DORPSRAAD SPAARNDAM
onder verantwoordelijkheid van de redactie.

14e jaargang 1980 - no. 4

Redactieleden:

**PETER BALM
HANNEKE LUYTZE
COEN VAN REIJENDAM
GERDA SPIERENBURG
MARLEEN TIJSSEN
DEES VERDURMEN**

Redactie-adres: Visserseinde 71, Spaarndam

mededelingen van de dorpsraad

De dorpsraad heeft: ...

1. ... bericht ontvangen dat met name aan Visserseinde en Havenplein de komende tijd de hoofd- en dienstleidingen door het gemeentelijk waterbedrijf zullen worden vervangen door kunststoffen exemplaren. Dat zal inhouden dat de waterleiding dan niet meer voor de aarding van de elektrische installaties benut kan worden. Om toch de noodzakelijke aarding te verkrijgen zullen aardelektroden geslagen moeten worden op kosten van de eigenaren van de woningen. Als tegemoetkoming in deze kosten draagt de gemeente maximaal f 100,== bij;
2. ... aan de dienst Hout- en Plantsoenen gevraagd aan de Pol enkele zitbanken te willen plaatsen;
3. ... nogmaals gewezen op het noodzakelijke onderhoud dat aan de "stenen beren" nabij de ijsbaan en aan de Nieuwe Rijkweg gepleegd moet worden. Via de dienst der domeinen, burgemeester en wethouders van Haarlem is ons schriftelijk verzoek beland bij de eerstaanwezend ingenieur der genie te Amsterdam;
4. ... aan gedeputeerde staten van Noord-Holland verzocht om voor de dorpsdijk een maximum toegestane snelheid van 15 km per uur in te voeren. De verkeersintensiteit op de dorpsdijk, de veel te hoge snelheden waarmee de dijk wordt bereden, de gevaren die daardoor voor andere weggebruikers ontstaan en het scheuren van de aan de dijk gelegen woningen liggen aan het verzoek ten grondslag;
5. ... van de hoofddirecteur post van de centrale directie der PTT een kopie van een brief ontvangen, die deze functionaris heeft gezonden aan burgemeester en wethouders van Haarlem inzake de postcodering. Met verbazing lazen wij dat het indertijd de wens van de gemeente was om Spaarndam niet afzonderlijk te benoemen in de postcode, hoewel van PTT-zijde nog was geadviseerd dat wel te doen. Gezien het bovenstaande - waaromtrent geen enkel overleg met de dorpsraad is gevoerd - menen wij dat de kosten die nu gemaakt moeten worden om de toendertijd gemaakte misser te herstellen, voor rekening van de gemeente dienen te komen. De dorpsraad heeft verder gewezen op de nationale en internationale bekendheid van Spaarndam en op de hinder en schade die Spaarndamse bedrijven en particulieren ondervinden van de huidige postcodering;

6. ... aan burgemeester en wethouders van Haarlem verzocht om voortaan ook watermonsters te laten nemen van het boezemwater ter hoogte van de speeltuin, en de uitslag van het onderzoek op te nemen in de overzichtjes die regelmatig in het Haarlems Dagblad verschijnen. Omdat er in het boezemkanaal veel wordt gezwommen menen wij, dat ouders en kinderen door onderzoek naar de waterkwaliteit op de hoogte gebracht moeten worden van de toestand van het water met het oog op de gezondheid;
7. ... er kennis van genomen dat burgemeester en wethouders van Haarlem inmiddels een aanvraag artikel 19 Wet op de Ruimtelijke Ordening hebben gedaan bij gedeputeerde staten m.b.t. de aanleg van een fiets/voetpad langs de Slaperdijk;
8. ... van burgemeester en wethouders van Haarlem bericht ontvangen dat de westelijke vleugel van het zgn. vlinderplan mee zal worden genomen in het nieuwe gemeentelijke structuurplan. In dat kader zal t.z.t. bebouwing van de defensiegronden (fort Noord) opnieuw aan de provincie worden voorgesteld;
9. ... van burgemeester en wethouders van Haarlem de mededeling gekregen dat zij de directie openbare werken hebben opgedragen na te gaan welke plaatsen in Spaarndam voor realisering als parkeerplaats in aanmerking komen en welke kosten daarmee zijn gemoeid. Een en ander is een uitvloeisel van de indertijd door de dorpsraad uitgebrachte parkeernota.

Verkiezing dorpsraadsleden.

Wij nemen aan dat het iedere Spaarndammer bekend is dat de dorpsraad jaarlijks verkiezing houdt om twee aftredende leden te herkiesen of wel nieuwe leden te kiezen.

Het is in de statuten zo vastgelegd dat jaarlijks twee leden aftreden en zich herkiesbaar kunnen stellen voor nog een zittingsperiode. Na een tweede zittingsperiode zijn zij niet meer terstond herkiesbaar. Het is echter ook mogelijk dat de burgerij zelf kandidaten opgeeft zodat dezen dan, bij een meerderheid van stemmen, in de dorpsraad gekozen kunnen worden. We menen, dat alles zo democratisch mogelijk is vastgelegd.

Nu pleit echter het gemeentebestuur van Haarlemmerliede en Spaarnwoude voor een "evenredige vertegenwoordiging van dorpsraadsleden" voor het oostelijk- en westelijk dorpsdeel, dit om - naar hun mening - de belangen van beide dorpsdelen zoveel mogelijk te bevorderen.

Voor het bovenstaande zal echter een statutwijziging noodzakelijk zijn, welk besluit alleen door de burgerij genomen kan worden in een door de dorpsraad te houden openbare vergadering.

De dorpsraad zal dit dan ook in de eerstvolgende openbare vergadering, op 4 november a.s., ter sprake brengen.

De dorpsraad heeft in zijn besloten vergadering uitvoerig over dit punt gediscussieerd, en het bleek dat de meningen niet zover uiteen liepen.

Unaniem zijn we van mening dat een goede verstandhouding met de gemeentebesturen noodzakelijk is om de doelstelling van dorps- en wijkraden te verwezenlijken. Immers wordt van een dorpsraad verwacht de schakel te zijn tussen burgerij en gemeentebestuur.

Voor de dorpsraad Spaarndam komt daar nog bij dat hij te maken heeft met twee gemeentebesturen daar de gemeentelijke grens nog steeds dwars door ons dorp loopt. Wij zijn van mening, dat deze grens nooit enig verschil heeft uitgemaakt voor het door ons te voeren beleid, daar voor ons maar één Spaarndam bestaat, met één dorps huis, met één voetbalclub, met diverse verenigingen die hun leden hebben over heel Spaarndam en voor zover men nog behoefte heeft ter kerke te gaan kan dat voor de roomskatholieken naar het poldertje en voor de protestanten in de oude kerk. Ook het dienstencentrum is actief in het gehele dorp Spaarndam. Dus over en weer weten wij elkaar te vinden.

Het is duidelijk dat door de enorme uitbreiding naar het oosten vele bewoners aldaar onkundig zijn van het leven in Spaarndam; zo ook zijn er voor de autochtone Spaarndammers veel "onbekenden" bijgekomen. We zullen in de toekomst naar elkaar toe moeten groeien en met z'n allen trachten het leven te delen in lief en leed, en door vertrouwen en verdraagzaamheid van Spaarndam een goede gemeenschap te behouden. Wij zijn daarom bang dat door het aanbevelen van "evenredige vertegenwoordiging" de scheidslijn tussen de zgn. beide dorpsdelen extra wordt aangeduid als zijnde onvermijdelijk, iets wat we juist met zijn allen, behoudens misschien enkele uitzonderingen, nu net niet willen.

Maar aan U, Spaarndammers, het laatste woord; U mag het zeggen en de meerderheid beslist.

Wij vinden dat de dorpsraad boven elke politieke richting moet staan en dat dorpsraadsleden op vrije wijze gekozen inwoners van Spaarndam moeten zijn. Het is mede aan U om de nodige kandidaten aan te dragen.

Wij rekenen op U en praten hier verder over in onze openbare vergadering van 4 november a.s.

U bent van harte welkom.

Klaas de Boer,
voorzitter Dorpsraad Spaarndam.

-o-o-o-

+++++
vande redactie
+++++

Leegstand winkelcentrum

Onlangs werd door een gemeenteraadslid van de gemeente Haarlemmerliede c.a. de suggestie gedaan om het inmiddels al veel te lang leegstaande winkelcentrum in Spaarndam een andere bestemming te geven. Geopperd werd om van de winkels, woningen te maken voor één- of tweepersoonshuishoudens.

Aangezien de animo van de middenstand voor het winkelcentrum tot op heden minimaal te noemen is, lijkt ons dit een alleszins serieuze suggestie.

Indien men hierop zou inhaken, zou er natuurlijk wel eerst een behoeftepeiling en kostenraming moeten plaatsvinden. Dit om een herhaling van de geschiedenis (eerste bouwen en dan maar afwachten wie er komt) te voorkomen.

Wij vinden, dat als er mogelijkheden zijn om te komen tot een wijziging van de huidige bestemming in genoemde richting, deze met beide handen dienen te worden aangegrepen.

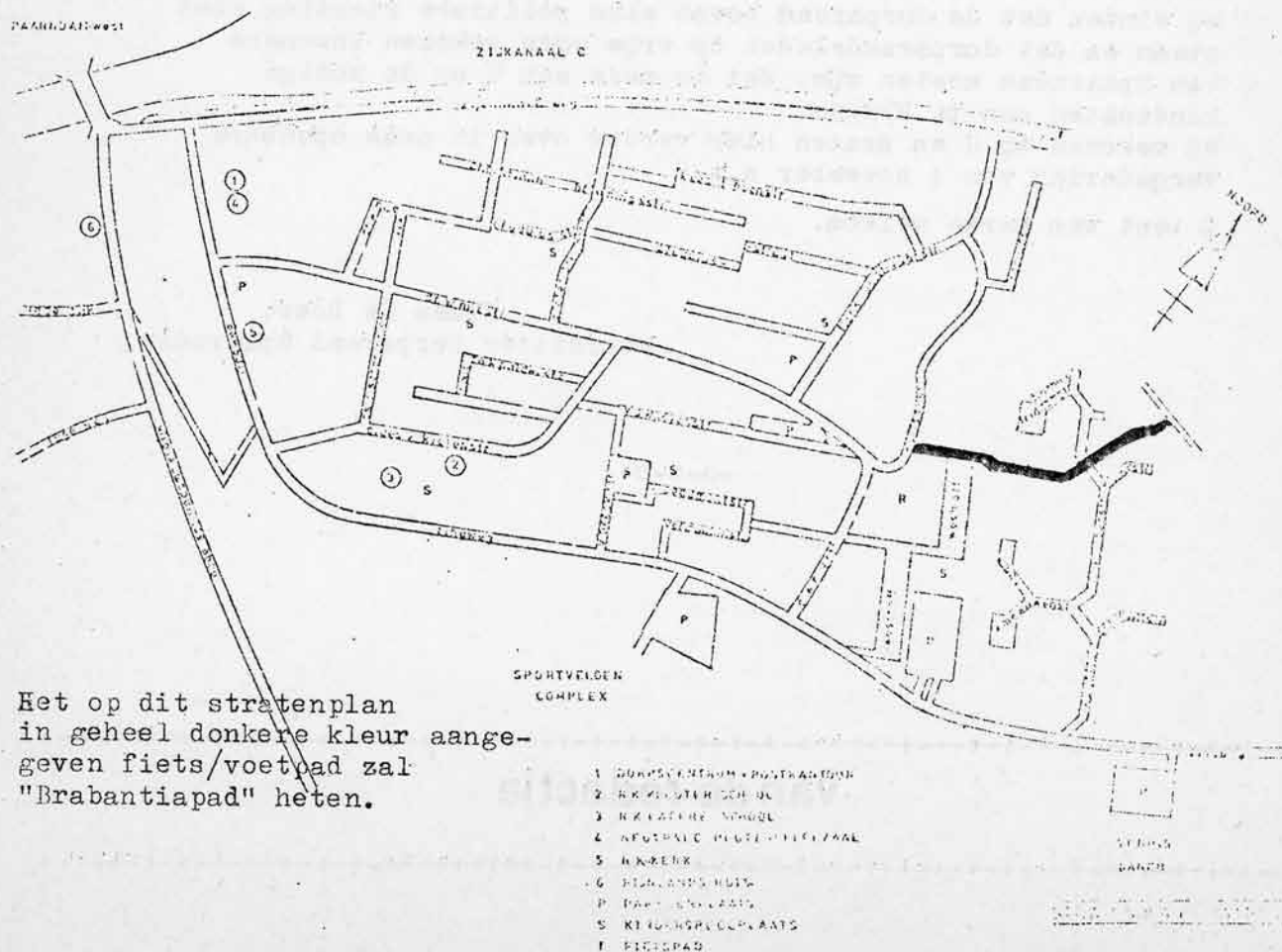
Dit niet alleen ter leniging van de woningnood onder de genoemde groep huishoudens, maar ook omdat de huidige leegstand aanleiding geeft tot uitingen van vandalisme, diefstal en verloedering van de buurt. En daar zijn we met z'n allen natuurlijk niet op uit.

Hopelijk is het bestuur van onze gemeente ook overtuigd van de wenselijkheid om zo spoedig mogelijk te komen tot een beëindiging van de huidige (wan-)toestand.

Wij zijn van mening dat de gemeenschap daar zéér mee gediend zal zijn.

Redactie Dorpsorgaan

-O-O-O-

Het op dit stratenplan in geheel donkere kleur aangegeven fiets/voetpad zal "Brabantiaad" heten.

verenigingsnieuws

HET DIENSTENCENTRUM vraagt VRIJWILLIGERS

..... voor het vervoer van oudere buurtgenoten van en naar een club of ziekenhuis, op basis van een kleine kostenvergoeding;

..... voor het doen van kleine handreikingen die veel kunnen betekenen; een boodschap een klein karweitje.

Opgeven op het Dienstencentrum of telefonisch 39 08 91 (spreekuur).

DIENSTENCENTRUM "SPAARNDAM"

RUST ROEST

Doe wat aan de bewegingsarmoede!

Kom eens kijken bij de gymnastiekgroep van het dienstencentrum.

Of doe een keer mee met zo'n les met de bij Uw leeftijd aangepaste bewegingsoefeningen.

De kosten ervan zijn zo laag, dat U het daarvoor niet hoeft te laten. Een uur per week onder deskundige leiding.

Zowel voor dames als heren. Leeftijd vanaf + 50 jaar.

De stemming is er plezierig. We kunnen nog wat leden gebruiken.

Opgeven bij mevr. R. de Vries, telefoon: 37 19 47.

De gymnastiek is op donderdag van 15.15 - 16.50 uur.

Kosten f 3,50 per maand.

DIENSTENCENTRUM "SPAARNDAM"

VOLKSDANSEN

Ouderen zetten het beste beentje voor ...

Daarom komt U eens kijken naar onze volksdansgroep.

Er wordt gedanst zowel door dames als heren van + 50 jaar tot 85 jaar in een plezierige, ontspannen sfeer.

Het gaat hierbij niet in de eerste plaats om prestatie.

Topprestaties hoeven van ons niet meer.

Om U een idee te geven van deze activiteit is er op 21 oktober van half tien tot twaalf uur een groots Volksdansengebeuren in de sportzaal van het Dorpscentrum.

Kijkers en meedoeners zijn welkom en misschien heeft U zin U op te geven voor het volksdansen. Kosten f 3.00 per maand.

Het volksdansen is op dinsdag van 9.00 - 10.30 uur.

U kunt zich voor het volksdansen opgeven bij mevr. R. de Vries, telefoon: 37 19 47.

Tot 21 oktober in het Dorpscentrum!

Dienstencentrum "Spaarndam".

Gebleken is dat er behoefte is aan een tweede soos-middag. In overleg met het soos-bestuur is er besloten deze middag te laten organiseren door het dienstencentrum.

De bedoeling is dat iedere vrijdagmiddag van 14.00 - 16.00 uur deze tweede soos-middag wordt gehouden in de bovenzaal van het Dorpscentrum.

Iedereen vanaf 55 jaar is welkom.

Kosten f 1,50 inclusief thee en koffie.

Wilt U meer over deze middag weten: telefoon 39 08 91 (spreekuur)

Onder het genot van een kopje thee, kunt U op deze soosmiddag van het dienstencentrum

biljarten

sjoelen

kaarten

schaken

gezelschapsspelletjes doen

en een gezellige babbel maken.

Komt U ook?

Voor eventueel vervoer kan gezorgd worden.

De eerste middag is inmiddels op 10 oktober j.l. gepasseerd.

Fancy fair.

Op maandag 17 november a.s. is er een fancy fair.

Op deze middag en avond kunt U fraaie en veelal ook nuttige artikelen tegen aantrekkelijke prijzen meenemen.

Leuk om alvast St.Nicolaas- of kerstinkopen te doen.

Aanvang 's middags van 14.00 - 16.00 uur en 's avonds van 19.00 - 21.00 uur in de bovenzaal van het Dorpscentrum.

S P O R T E N I S G E Z O N DE I N D E L I J K !!!

Nu het Dorpscentrum er al weer enige tijd staat aan de Ringweg, zijn door deze voorziening ook weer nieuwe verenigingen ontstaan. Men kan nu dus ook het nodige overtollige gewicht verwijderen en dit kan op twee wijzen gebeuren, namelijk:

1. trimmen

2. lid worden van een vereniging om gewoon eens lekker bezig te

Wij als volleybalclub V.C. SPAARN DAM willen U hierbij graag onze dien aanbieden door U in de gelegenheid te stellen om ook te komen volleyb. bij onze nog jonge vereniging.

U bent dan welkom op onze vaste vrijdagavond en wel:

18.00 - 19.15 uur Meisjesjeugd van 13 - 17 jaar

19.15 - 20.30 uur Jongensjeugd van 13 - 17 jaar

20.30 - 21.30 uur Recreatie-volleybal

21.30 - 23.00 uur Wedstrijdleden.

Mochter bij jeugd beneden de 13 jaar voldoende belangstelling voor volleybal aanwezig zijn, dan bestaat er voor hen ook de gelegenheid om te kunnen volleyballen en wel ook op vrijdagavond van 17.00 - 18.00 uur als mini.

De thuiswedstrijden spelen we in het Dorpscentrum op zaterdagmiddag, zodat de afstand geen bezwaar kan zijn om geén lid van onze club te worden. Nadere informatie kunt U verkrijgen bij de volgende personen:

- Ernst van der Aar

Kees 't Hoenstraat 4

2064 XJ SPAARN DAM

telefoon: 023 37 60 21

- Dick Siemensma

Houtrakpolderstraat 7

2064 XV SPAARN DAM

telefoon: 023 37 12 81

Dan zullen we maar zeggen tot ziens op vrijdagavond of tot aan de telefoon.

T O N E E L

Het Bestuur van de Toneelvereniging "Die Spaerne Ghesellen" te Spaarndam maakt U er nu reeds op attent, dat zij in november a.s. weer een tweetal uitvoeringen geeft, te weten op:

vrijdag, 7 november a.s. en op

zaterdag, 8 november a.s.

in het Dorpscentrum, Ringweg 36, alhier.

Aanvang beide avonden om 20.15 uur.

Toen wij in april j.l. het toneelstuk " 'n Appeltje voor de dorst " speelden, hadden wij twee avonden goed bezette zalen, 'n enorm fijn publiek en kregen wij vele positieve reacties. Wij hopen, dat wij op 7 en 8 november a.s. wederom vele Spaarndammers (en evt. van daarbuiten) in ons Dorpscentrum mogen begroeten om te kijken naar ons toneelstuk

S O U B R E T T E

een blijspel in drie bedrijven van Jacq. Deval.

Onze regisseur, Bram Oud, zegt hierover:

"Deels hartverwarmend, geestig, amusant en af en toe een ernstige toets geven aan dit toneelstuk dat reliëf, nodig voor een goede voorstelling". Hopelijk denken de toeschouwers er net zo over.

In oktober a.s. zal er - ter herinnering - huis aan huis een stencil worden bezorgd, waarin o.a. vermelding van:

korte inhoud van het stuk en de rolverdeling.

Vanaf 15 oktober a.s. kunt U de programma's - tevens toegangsbewijs - à f 4,50 in het Dorpshuis komen afhalen.

Wij zouden het zeer op prijs stellen, indien U nu reeds de data van 7 en 8 november zoudt willen noteren.

Hartelijke groeten,

namens het Bestuur van "Die Spaerne Ghesellen"

L. van Gestel - Monchen
secretaresse

ingezonden stukken

Stuif Spaarndam

De laatste week van de schoolvakantie was het Dorpshuis in Spaarndam het domijn van de jeugd van 6 t/m 12 jaar. Burgemeester IJsselmuiden verrichtte de officiële opening van deze eerste Spaarndamse Stuif. Speciaal voor deze Spaarndamse Stuif is een vlag gemaakt die tijdens het openingsceremonieel werd gehesen en de hele week heeft gewapperd. Ook werden hierbij nog postduiven van Wim en Truus Bijl gelost. Na zo'n opening kon het dan ook haast niet mis gaan. Het knappe gedicht van Eef Halewijn geeft een goed beeld van deze geweldige Stuif-week. In aansluiting daarop nog een reactie van de heer W.F. Gijzel, voorzitter van het Dorpscentrum Spaarndam. Om het beeld nog wat completer te maken ziet U tevens nog enkele foto's van deze zo geslaagde Spaarndamse Stuif-week.

Redactie Dorpsorgaan

DE EERSTE STUIF

Nog een keer of tien vergad'ren
door de werkgroep, voor de stuif.
Oh! U weet niet wat dat inhoudt?
Nou, één grote kinderfuif.
Veel moest er besproken worden,
wat het was de eerste keer
in Spaarndam een stuif zou komen.
Iedereen was in de weer.
Wie verzorgt de kleimodellen,
schrijfmachines, weefgetouw?
Zou je daar een man voor nemen,
of toch liever maar een vrouw?
't Lag gelukkig niet zo moeilijk,
velen waren snel bereid,
om de week van het gebeuren
graag te geven van hun tijd!
En zo werd gestart op 11 augustus,
de Burgemeester ... vlag in top.
Duiven werden losgelaten
en het stuiflied klonk luid op.
De leiding stond al op hun posten,
toen de hele kinderstoet,
na betaling aan de kassa
en de spanning op hun snoet:
Ja, het waren er een massa
Maar 't ging netjes, echt heel goed!
Iedere morgen klokje negen,
kwam de hele leiding aan.
Gingen zich eerst netjes melden,
voor coördinatie staan.

Met consumptiebon gewapend
een stapje terug, dus naar 't buffet,
waar Ab Buys al met een jongen
volop koffie had gezet.
Op een kruk op je gemakkie,
of aan tafel met een stoel,
deden ze dan eerst een bakkie.
Weg! ... was 't slaperig gevoel.
Tussen 10 en 16 ure
duurde dan het feestfestijn.
Daardoorheen ook drinken, snoepen,
van heel groot, maar ook van klein.
Broodje kaas ... een flessie cola
een drop voor hem, een bom voor haar
sinasstick ... een mexicaantje,
alles stond al voor ze klaar.
Overal waar iets te doen was,
daar was ieder kind aktief,
en een ieder moet beamen
alle kind'ren waren lief.

Aan 't begin der vierde dag dan,
eigenlijk nog niet verwacht,
de 750ste kwam binnen
en de werkgroep had ... snel iets bedacht.
De kleine meid van 't echtpaar Koelman
was 't die daar binnen ging.
En ze werd zeer luid bejubeld,
als een echte koningin.
Een pop, een plaat en een boeket,
en te midden van een ieder,
boven op een stoel gezet!
Het lang zal ze leven
dat luide weerklonk
deed de constructie beven,
dan eerst een koele dronk.
Maar nog geen dagje later,
de duizendste kwam aan.
En weer: "lang zal ze leven",
een ieder zong spontaan.
Nu ook een pop en bloemen
en weer was het een meid,
een telg van Mary-Gerrit
die hiermee werd verblijd.
Zo kwam er toch een einde
aan dit geslaagde feest.
En weet dat het voor allen
geweldig is geweest!

Nu, na een week de terugblik
summier door mij verdicht,
want zoveel kindervreugde
vergeet je toch niet licht.

Ook moet ik eerlijk zeggen,
'k was niet zo enthousiast,
en dacht ... wat er gesloopt wordt
dat sla ik maar weer vast.
Mijn lof dan ook aan ieder
en wel van groot tot klein.
Voor mij geen reparaties,
geweldig hoor!!! heel fijn!!!

En als er weer een stuif komt,
'k hoop dat ik het beleef,
dan mag een ieder rekenen
op heel veel hulp van

EEF

In bovenstaand gedicht geeft Eef (Halewijn) op een leuke wijze het Stuif-gebeuren in het Dorpscentrum weer.
Hij laat ook iets blijken van de huiver, die hij tevoren had en van zijn vreugde dat alles zo goed ging.
Met het Stichtingsbestuur is het evenzo gesteld. Toen het verzoek kwam het Dorpscentrum beschikbaar te stellen voor een stuif, was er bij het bestuur geen aarzeling. Het moest gebeuren, maar wij hielden wel ons hart vast.
Hoe zou het Dorpscentrum er uit gaan zien? Zoveel verschillende activiteiten en zoveel kinderen! Na afloop hetzelfde enthousiasme als bij de heer Halewijn.
Respect voor alle vrijwilligsters(ers) en voor de deskundige leiding.
Ook bij zo'n gebeuren is deskundigheid onmisbaar!
Wij zijn blij dat het "Dorpscentrum" weer een nieuwe functie in onze gemeenschap heeft mogen vervullen.

W.F. Gijzel

STUIF BULLETIN 5

Jongens en meisjes (en ouders)
Het is dan alweer de allerlaatste stuifdag. Wij schijnen
thans de clowns met de clowns Tapi en Lopi te nemen
een afscheid van alle vrijwilligers die hard hebben
gewerkt om het jullie maar de zin te maken.
Jullie bedankt dat je er een leuke tijd van
hebben gemaakt en alle medewerkers bedankt
voor hun inzet. Tot volgend jaar.
De Stuifwerkgroep.

Dit was de stuif voor het allerlaatst een stuif
We hopen dat er volgend jaar weer een stuif
is weer met film, doka broodbakken naaien enz
Dit alles hebben wij te danken aan de leiding en
aan Anja en Jansje daarvoor drie hoeratjes

1000

Rak Bischof II jaar

We hadden het niet ver-
wacht maar om
11.00 uur hadden we de
duurenbare bezoeken
van deze eerste

STUIF SPAARNDAM

Dit was Jacqueline Wegens
Van harte gefeliciteerd
En allemaal tot volgend
jaar

Anja

getekend door
Francis
Hagemeyer.

vint het leuk om op de stuif te zijn.
Het eerste wat ik gedaan heb is verfcenrefu
met doka.

brood bakken.

toen ben ik gaan potten bakken.

en als laatste film gaan kijken.

krein-jan hilbers . 10 jaar

- een paar raatsels
1. welke katte kan niet lopen
 2. en de stuifstuif is leuk

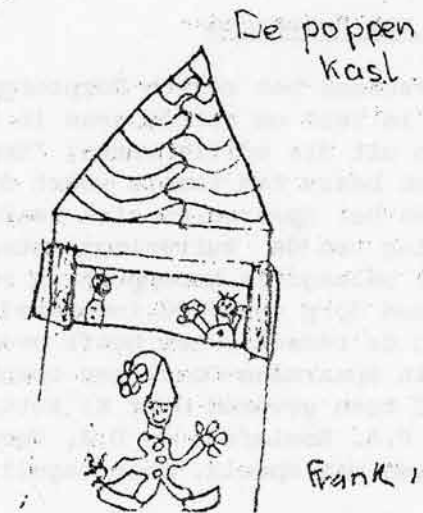
paul

van

kin

menaede

Voor de aller kleinste

Frank 12 jaar

Er was eens een meisje dat hete Els.
Dat meisje was zes jaar oud, en had donkerblond haar met een rode strik.

Spaarndam 12-8-1980.

Er was eens een kabouterdje .

Op een dag zat hij te wiebelen op een paddestoel. Opeens viel hij er af.

Auw, auw, riep hij. Hij had zijn been gebroken. De diertjes stonden er ver-
drietig omheen. Ze wisten niet wat ze moesten doen.

De stuif

Het is vandaag donderdag en er is weer van alles te doen.
Dinsdag kon je poppetjes van pippe gaare maken.
Woensdag kon je een zek pop maken. Donderdag van-
daag dus kon je ~~er~~ weer een poppetje van wol maken.

Dit was geschreeven door Sheila van diek 9 jaar.

robin willemsen

ik ben 6 jaar en ik woon in molenwijk.
ik vind het hier leuk en kom morgen weer.

Op deze en de vorige bladzijde treft U een deel van één van
de stuifkranten aan, die door de stuif-stuif-bezoekertjes
zelf is geproduceerd.

Marijke Koger vercooten straat 32 spaarndam holland tel. 373656,
Er leefde eens een kabouter die in een holleboom woonde.
Hij was erg oud
hij kots kabouter, onpelkoes.

De geschiedenis van Spaarndam

In juni 1967 verscheen het eerste Dorpsorgaan Spaarndam in gedrukte uitvoering. Het is leuk om er nog eens in te bladeren.

Enkele artikelen uit die editie waren: "Hengelwerk" van ene LEPATS, die een brasem en een baars ten tonele voert die een samenspraak houden over de vervuiling van het Spaarne en zich reeds verheugen over de aanstaande in werking treding van de zuiveringsinstallatie in Haarlem; "Spaarndam wordt belangrijk knooppunt in recreatiegebied"; "Spaarndam in de toekomst een dorp van 5000 inwoners?"; verder nog wat kleine artikelen waarin de redactie het heeft over de gaasafrastering bij fort Noord, aardgas in Spaarndam-Oost, een openbare telefooncel e.d. De redactie werd toen gevormd door E. Huttinga, J.A. Knijnenburg, R. van Meesche, P.A. Roelofsen en D.A. Verdurmen. Het geheel had een wat speels, maar tegelijk ook nuttig karakter.

In die beginjaren vormde "De geschiedenis van Spaarndam" een vaste rubriek. In die artikelen liet ik de periode 1220 - 1930 de revue passeren. Dat er in de laatste jaren geen vervolg op is gekomen werd veroorzaakt door andere activiteiten en studies die mijn vrije tijd opslokten. Het onderwerp op zich is zeker niet uitputtend behandeld; in feite was er slechts sprake van een voorzichtige eerste aanzet. In de komende tijd wil ik proberen om regelmatig weer een artikel over de geschiedenis van ons dorp te laten verschijnen. Ik heb op de bibliotheek in de Doelen in Haarlem veel gelezen in het Haarlems Dagblad van 1912 en volgende jaren. Uit de aantekeningen die ik daar gemaakt heb is aardig wat te reconstrueren. Verder ben ik nog met verschillende andere onderwerpen uit de geschiedenis van Spaarndam bezig, maar wat dat op gaat leveren valt nog niet te zeggen.

Als er andere dorpsgenoten zijn die zich wat meer systematisch door archief- of bibliotheekwerk met de geschiedenis van Spaarndam bezig houden of dat zouden willen gaan doen, dan wil ik hen vragen eens contact met mij op te nemen om zo tot wat overleg en misschien wel een gezamenlijke aanpak te komen. Mijn telefoonnummer is 023 371982 en ik woon in de Kees 't Hoenstraat 10.

Gerrit van den Beldt Gzn

De installatie en de feestelijke ontvangst van burgemeester S.G.L.F. Baron van Fridagh in Spaarndam. (1912/1913).

Op 27 januari 1912 overleed de burgemeester van Spaarndam, de heer W.D. Haisma Mulier, die vanaf 18 mei 1884 dat ambt had bekleed. Van 1896 tot 1904 was hij zelfs tegelijkertijd burgemeester van de gemeente Schoten. Hoe de vacature zou worden opgevuld liet de Spaarndammer niet onberoerd. Dat blijkt wel uit datgene wat zich afspeelde rond de komst van de nieuwe burgemeester. Het volgende relaas is ontleend aan de "Oprechte Haarlemsche Courant".

De inwoners van Spaarndam vonden dat het nu eens tijd werd dat de burgemeester van Spaarndam ook in het dorp zou komen te wonen en dat de gemeentesecretarie, die in Haarlem was gevestigd, naar het dorp zou worden overgebracht. Daartoe werd door 50 ingezetenen van de gemeente een request gestuurd naar de Commissaris van de Koningin. Spaarndam had wel een Raadhuis, maar dat was tevens de woning van veldwachter en gemeentebode Nauta. Het huis was oud en betrekkelijk klein. Vervanging was noodzakelijk. (Zie: "Spaarndam in oude ansichten" deel I, blz. 15).

Het bovengenoemde request leidde er toe dat verschillende sollicitanten zich terugtrokken. Zij voelden er niets voor om in Spaarndam te gaan wonen. Op zich was dat wel begrijpelijk. Zo veel eisend was dit ambt niet. Burgemeester Haisma Mulier kwam soms maar één keer per maand met zijn rijtuig naar Spaarndam om met wethouder Klaas Max een aantal administratieve zaken te regelen; de rest kon hij afdoen op de gemeentesecretarie in Haarlem en dan had hij nog tijd genoeg over voor allerlei andere functies.

De Commissaris van de Koningin hield zich echter wel aan het request. Op 19 april werd bekend gemaakt dat bij Koninklijk Besluit tot burgemeester van de gemeente Spaarndam was benoemd S.G.L.F. Baron van Fridagh, met ingang van 26 april 1912. Tegelijkertijd werd hem eervol ontslag toegekend als burgemeester van Limmen.

Baron van Fridagh bedankte voor een feestelijke onthaal. Dat wilde hij uitstellen tot het moment dat hij in Spaarndam zou gaan wonen. Daartoe zou hij een nieuwe woning laten bouwen in het dorp. Voorlopig vestigde hij zich aan de Schotersingel in Haarlem. Toch verliep zijn installatie niet geheel zonder franje.

Op de dag van de installatie, 26 april, werd de nieuwe burgemeester eerst ontvangen door het gemeenteraadslid dokter Nije en de gemeentesecretaris de heer Schalkwijk op de secretarie van de gemeente Spaarndam in Haarlem. Daarna reed Baron van Fridagh met zijn vrouw in een open rijtuig naar Spaarndam. Het hele dorp vlagde. Na een rondrit stapte de burgemeester bij het Raadhuis uit. De dochter van dokter Nije bood mevrouw van Fridagh een bouquet bloemen aan in de kleuren van de gemeente Spaarndam (geel en wit). Het jongste raadslid, de heer Veldt, leidde de nieuwe burgervader binnen in de voltallige vergadering van de gemeenteraad. De oudste wethouder, zellmaker Klaas Max, sprak hem hartelijk toe en betuigde zijn ingenomenheid met het feit "dat Spaarndam weldra een burgemeester onder haar ingezetenen zou mogen tellen". Toen Baron van Fridagh de voorzittershamer had overgenomen bedankte hij op de eerste plaats H.M. Koningin Wilhelmina voor zijn benoeming en vervolgens de heer Max voor diens hartelijke woorden. Hij beloofde zijn beste krachten aan de gemeente Spaarndam te zullen wijden en riep daarbij steun in van de raadsleden en de secretaris. Na afloop ging men naar het huis van dokter Nije aan de Kolk waar enige "ververschingen" werden gebruikt.

Dat de nieuwe burgemeester woord hield blijkt wel uit de volgende berichten:

- zaterdag 1 juni 1912: "In de gisteren gehouden raadsvergadering werd het voorstel tot bouw van een Raadhuis met Secretarie na verschillende besprekingen niet beslist, maar aangehouden tot de volgende vergadering".
- woensdag 12 juni 1912: "Onze burgemeester heeft alhier het nodige terrein gekocht waarop zijn huis zal worden gebouwd."
- vrijdag 14 juni 1912: "De raad heeft besloten tot sloping van het bestaande gemeentehuis en het stichten van een nieuw gebouw op de vrijkomende grond. Daarin zullen gevestigd worden een raadzaal, secretarie en veldwachterswoning." De kosten, met inbegrip van het meubilair, worden geraamd op f 4500,-.
- vrijdag 5 juli 1912: gemeld dat B. en W. van Spaarndam de architecten A.R. Hulshoff en A.A. Kok uit Amsterdam de bouw van het nieuwe Raadhuis hadden opgedragen.
- woensdag 14 augustus 1912: aanbesteding van het slopen van het oude en de bouw van het nieuwe Raadhuis. Het werk werd gegund aan de laagste van de 20 inschrijvers, de heer J.H. van Wageningen uit Spaarndam, voor een bedrag van f 3867,-.

In die zelfde tijd werd het landhuis van de burgemeester dat aan de Pol zou worden gebouwd, onderhands aanbesteed en opgedragen aan de aannemers Kaub en Blerboom te Haarlem. Ook dit werk viel onder de directie van de architecten A.R. Hulshoff en A.A. Kok uit Amsterdam.

Op 23 april 1913 was het zover: burgemeester Baron van Fridagh werd met zijn vrouw feestelijk in Spaarndam onthaald. De nieuwe woning was klaar. Hoe er die dag werd feestgevierd volgt in de volgende aflevering van het Dorpsorgaan.

Gerrit van den Beldt Jr.

Zand er over

Een paar weken per jaar logeert de hond van de burens bij ons in de zomer-vakantie. Dit jaar was het de derde keer. Een erg gezellig gebeuren is het. Wij kennen Nouschka goed. Nouschka kent ons goed en snel went het hond-leven in huis.

Opgewekt wandelen we, gewapend met tuinschepje in plastic zak, dagelijks heel wat af. We wandelen veel, want een hond heeft veel beweging nodig en bovendien willen we haar behoeften niet in de tuin hebben ... daar is dan het openbaar groen voor.

En toch klopt dat niet. Als honden het openbaar groen gebruiken, c.q. innemen, kunnen onze kinderen er geen gebruik van maken. Dat geldt immers het fijne trapveldje, waar de jongens vaak voor een hond aan de kant moeten of ze glijden er uit omdat er een hond juist voor hen "gespeeld" heeft ... Behalve dat het openbaar groen gebruikt wordt als hondentoilet, worden ook regelmatig voortuinen of stoepen gebruikt, nog minder aangename plekken dus.

Wij dachten aan het simpele gebruik van ons oude tuinschepje, dat zich prima leent voor het wegwerken van de uitwerpselen van Nouschka.

Het gebruik ervan went snel. De mensen die je zien "uitsloven", vaak anderen die hun hond(en) uitlaten, kijken je vreemd aan. Kinderen die je bezig zien, kijken eerst vreemd op, maar bedanken je, omdat "het toch wel fijn is, je bal weer schoon op te rapen". En zo scheppen we dan regelmatig door, tot het moment is gekomen, dat we even snel een boodschap moeten doen, Nouschka aan de lijn mee en schepje vergeten ... Och, even in de buurt, denk je dan, maar toch gebeurt het dat juist op dat moment Nouschka haar behoefte doet in het grind van iemands tuinpad. Met rood hoofd probeer je nog "iets te redden" door de hond naar de goot te praten, maar het slechte is al geschied.

Ik kijk om me heen of iemand me betrapt heeft, want ik voel me vreselijk schuldig. Met kloppend hart weeg ik af of ik zal aanbellen, m'n schuld bekennen en het op ga ruimen. Maar m'n boodschap flitst door me heen en de haast: de beslissing is dus genomen, nog eens om me heen kijken en doorlopen. Toch zit het me niet lekker en ik ga er de volgende dag weer langs (met schepje) maar te laat. De bewoners hebben hun pad zelf al schoon gemaakt. Weer speelt de twijfel van excuus aanbieden, maar daarvoor was ik te laf. Misschien kan het nu vanaf dit papier, want hoe goed mijn voornemens ook zijn mee te helpen aan een schoner dorp, ik behoor toch ook tot de grote groep die niet consequent is in haar felle streven naar een wat frisser groen en een schoner dorp ...

Hanneke Luytze

Politie.

Nu de donkere dagen weer aan komen verdient het aanbeveling dat ouders van schoolgaande kinderen erop toezien, dat de verlichting van fiets/bromfiets goed functioneert.

Ook ouderen mogen deze wenk ter harte nemen.

Het is voor de veiligheid van U en anderen.

wijkagent A. Slood.

Bejaarden op safarie

Een dag, waar je het hele jaar naar uitkijkt is wel de bejaardentocht in september.

Om kwart over acht in de morgen van 11 september vertrekt de bus op de Pol, juist als Dorus van der Putte als laatste (traditie) instapt.

Twee bussen gaan op weg met minder passagiers aan boord dan we in andere jaren gewend zijn. Er zijn mensen met vakantie, of ziek of het niet eens met de nieuwe goede regeling van eigen bijdrage voor deze dag ...

Maar wel zijn aanwezig Mevrouw van der Slikke (93) uit de Rijk en tante Stien uit Haarlem. Zou Opoe Put zich echt verslapen hebben?

Degenen die in de bussen zitten genieten al vanaf de eerste afgelegde meters. Langs mooie binnenwegen naar het zuiden. In Harmelen een lekker bakje koffie om weer verder te kunnen naar Moergestel. Daar drinken we een goeie borrel en eten we warm, uitgebreid en lekker.

We stappen weer in de bus, kiezen een andere zitplaats natuurlijk, om wat in de buurt van het Brabantse Vennenbos rond te rijden en gaan ook nog op safarie in de Beekse Bergen. Dat is toch wel iets heel aparts, met een giraffe neus aan neus te zitten in de bus met alleen het raam er tussen, of al die apen op en om de bus en die luie leeuwen met vleesresten en afgekloven botten om zich heen.

De weg terug gaat weer over mooie wegen door de Betuwe en de snoepdozen doen de ronde, ook een lekkere sigaar en de traditionele plakken worst die mijnheer Van de Veenbrink uitdeelt ...

De chauffeurs vertellen onderweg wat er te zien valt en waar je bent en de bandjes zorgen voor muziek, soms zing je dan fijn mee. 't Is altijd erg gezellig. De zuster, de dokter en mijnheer Van de Veenbrink maken hier en daar een praatje. Ja 't is echt een fijne dag uit. We drinken nog een borrel in het plaatsje Gooi bij Houten (Utrecht) en over de snelweg naar huis.

Om half acht zijn we op de Pol. We zijn wel moe en stijf, want toch zaten we wat veel in de bus. Andere keren loop je nog wel eens met elkaar. Dat was dan ook het enige wat er op deze dag aan te merken valt, als je dat wilt.

Hartelijk dank aan de dokter en de zuster en mijnheer Van de Veenbrink, want je hebt er geen idee van hoeveel tijd zij erin hebben gestoken om alles zó goed te laten verlopen.

J. van der Putte
echtplaar Vriesekoop
Hanneke Luytze

Gewijzigde openingstijden uitdeelpost APOTHEEK KRIJNEN.

Met ingang van 1 november 1980 zijn de openingsuren van de uitdeelpost van Aptheek Krijnen in het Dorpscentrum Spaarndam, Ringweg 36 als volgt:

's morgens van 9.30 uur - 10.00 uur
's middags van 17.00 uur - 18.00 uur.

Wij en de bomen en struiken om ons heen

Zo langzamerhand begint Spaarndam (en vooral "Oost") een groen dorp te worden. De bomen beginnen te groeien en hier en daar begint de beplanting op een bos te lijken. En daar is het ook naar ontworpen. Veel "echte" bossoorten die allemaal hun eigen vorm en kleur hebben. In het voorjaar bloemen; bij de ene boom opvallend, bij de andere haast niet te zien en in het najaar de vele bessen.

Zo het hele jaar rond is echter toch wel opvallend dat erg veel kinderen EN DAAROM OOK VEEL OUDERS erg weinig begrip en liefde hebben en tonen voor de planten en bomen om ons heen. Veel afgerukte takken, geschildre bomen, herfstvruchten die bij de geringste kleur al afgeplukt worden om doorpijpjes verschoten te worden. Hoewel er over het algemeen sterke soorten gebruikt zijn is de "veerkracht" van eels, meidoorn, wilg en populier toch ook beperkt.

Laten we samen proberen om bomen en struiken de kans te geven groot te worden. Bedenk dat een mensenleven niets is bij de levensduur van bomen en bossen. Bedenk dat bij onoordeelkundig omspringen met de natuur vlak bij ons kan veroorzaken dat de generatie na ons (of erger nog wijzelf) weer helemaal opnieuw moeten beginnen.

Na deze kritiek nog even het volgende:

Het wel en wee van bomen en bossen is onderwerp van een aktie van het Staatsbosbeheer.

Van 18 - 26 oktober geeft deze Rijksdienst voor bos, natuur en landschap een aantal mogelijkheden om het bos te ontdekken. Klankbeelden, informatie in het bos en een speciale wandeling (waarbij U zelf Uw route kunt bepalen!) moeten het bos dichterbij U brengen.

Na afloop van het wandelen heeft Staatsbosbeheer een erg leuke attentie voor U klaarliggen.

Het kost U niets (alleen de reis ernaar toe) en U beleeft een paar kostelijke uren.

U kunt van 18 t/m 26 oktober starten van 10 - 16 uur op de volgende plaatsen:

Schoorl, de Vuursche, Amerongen, Westerschouwen, Nunspeet, Doorwerth, Nijverdal, Appelscha, Grolloo, Ulvenhout, Leende en Vaals.

Nadere inlichtingen: 030 852560 (Staatsbosbeheer, Utrecht).

Kees Duinker

Sportinstuif.

De gemeentelijke dienst voor de sport- en de jeugdzaken deelt mede, dat m.i.v. 24 september j.l. ELKE WOENSDAGMIDDAG van half 3 tot half 5 in de KENNEMER SPORTHAL voor de jeugd van 8 - 17 jaar sportinstuiven zullen worden gehouden.

Tegen betaling van f 1,== kunnen o.l.v. sportinstructeurs een groot aantal sporten worden beoefend, zoals: VOETBAL, BASKETBAL, VOLLEYBAL, HANDBAL, HOCKEY, TAFeltennis, BADMINTON, BOKSEN OP DE BOKSBAL enz. enz. Sportkleding en sportschoenen zijn verlicht!

Deze sportinstuiven moeten gezien worden als een extra training, maar ook als mogelijkheid om eens met andere sporten kennis te maken. In geen geval echter mag het gezien worden als vervanging voor de training van jullie eigen club; die gaat gewoon door!!!

Komen jullie ook?

Duitsland 1, BBC 2 en België 2, of wel: Willen we kabel-TV?

Meegaan met de tijd, dat dacht ook de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude. Dus moest er kabel-TV komen. Niet iedereen wilde het per sé, maar ja dat kon wel veranderen. Aanleggen dus.

Antennes weg, kabeltje in huis. Niks aan de hand, zou je zeggen.

Maaaaar ... Eerst waren daar gemeentewoningen. Daar staat in het huurcontract dat de verhuurder zal zorgdragen voor levering van een TV- en FM-signaal (voor een gering bedrag!). Dit moest dus even in de verordening worden opgenomen.

En toen bleken er ook nog particuliere gezamenlijke TV-inrichtingen te bestaan. Nou ja, die dan maar opheffen. Maar dat ging zomaar niet. Velen willen helemaal geen Duitsland, België of welk maf landsignaal dan ook. Naast elkaar handhaven van de systemen: dat zou moeilijkheden geven: storingen over en weer.

Veel bellen, praten, weer bellen, nog eens bellen en ja hoor een aanbod: levering van een beperkt signaal voor halve prijs en dan opheffen van de gezamenlijke antenne.

Het duurde echter even voor dit beslag kreeg. De gezamenlijke antenne leek behouden te kunnen blijven: totdat de onderhoudsfirma failliet ging.

Opnieuw op die manier beheren was te duur: dus toch ingaan op het voorstel van de gemeente. Even een telefoontje dus (want er stond in hun voorstel niet dat het aanbod een beperkte geldigheidsduur had!). "Ja hoor eens", zei de gemeente-ambtenaar, "nu ben je te laat, neem nou maar het hele programma". Bellen dus maar weer. Wethouder, ambtenaar, weer wethouder en ja hoor, de wethouder vond dat ze toch wel wat halsstarrig waren: "Schrijf maar een briefje".

Zo gezegd, zo gedaan. Netjes aan B en W. Afschrift aan de raad. Briefje aan de raad. En dan begint het circus: in de raad, in de commissie zus, in de commissie zo. En wat is na maanden wachten de uitslag??? Nog steeds geen antwoord. De raad wist er ook geen weg mee. Maar die raadsleden horen dan ook niet alles. Ook niet dat er telefonisch meer dan halve toezeggingen gedaan worden.

En wat is de moraal: Als je éénmaal gekozen hebt voor Duitsland 1, 2 en 3 en de hele rest en je vindt het vies tegenvallen, dan kun je niet meer terug. Of je moet zelf weer een antenne plaatsen. Zul je in een huurwoning van de gemeente wonen. Of een kaartje getekend hebben dat je je antenne van het dak zult halen.

De gemeente Haarlemmerliede c.s. zal wel gedacht hebben: Eerst maar goed drammen dat (bijna) iedereen kabel-TV heeft. Lekker eerst een maandje gratis signaal geven, dan halen we ook de twijfelaars wel over.

Ik vind dat op deze manier de democratie (veel geprezen!) toch wel geweld wordt aangedaan.

Kees Duinker

Missie.

Beste mensen,

Naar aanleiding van het stukje van Zr. Thea Lemmers in een van de vorige nummers van het Dorpsorgaan, wil ik nog even bij U terugkomen om wat meer te vertellen over de polikliniek die Thea heeft opgezet en waarvan velen van U de dia's hebben gezien die wij op onze vakantie daar gemaakt hebben.

De polikliniek draait inmiddels en er zijn zo'n 1200 patiënten ingeschreven. Er heeft een arts spreekuur, er wordt eerste hulp verleend en er is 'n zuigelingen- en kleutercontrolebureau, dat is net als hier, waar kinderen worden gewogen en ingeënt. Bovendien komt 2 x in de maand 'n vroedvrouw voor onderzoek van zwangere vrouwen.

De polikliniek kan nog niet zelfstandig bestaan, dat kan ook nog niet binnen 10 maanden. Per maand komen de kosten op ca. f 1.000,==, dat is dan voor:

salaris arts + verpleging,	f 450,==
medicijnen,	f 450,==
melkpoeder, verband, spuiten,	f 100,==
administratief materiaal,	f 1000,==
	=====

Van de patiënten zelf komt ca. f 180,== per maand binnen. U ziet er komt nog heel wat voor kijken, maar Thea hoopt toch met ca. 3 jaar te bereiken dat de geen geld meer van buitenaf nodig heeft. Ze is daarvoor o.a. bezig om in samenwerking met de plaatselijke autoriteiten 'n soort ziekenfonds op te richten. Dat lukt nog allemaal niet zo, maar ze wacht haar kansen af. Omdat ze de dingen grondig aan wil pakken, heeft ze nu plannen om de polikliniek uit te breiden met 'n klein voorlichtingscentrum, waar moeders voorlichting krijgen over voeding en het klaarmaken ervan, vooral kleuter- en babyvoeding, over hygiëne en inenting (veel baby's hebben diarree en 80% van de mensen t.b.c.) en over geboortebeperving. De moeders moeten daar dan ook koken en dan samen met hun kinderen eten. Terwijl de moeders leskrijgen worden de kinderen opgevangen in 'n peuterklasje waar ze leren spelen met elkaar, tekenen, kleuren, plakken, knippen, maar ook de boel opruimen enz., waar ze netjes leren plassen, handen wassen, netjes eten. Ze heeft daarvoor een gebouwtje nodig met zo'n 3 lokalen, kookgerei, tafels, stoelen, linnengoed, speelgoed en spelmateriaal enz. De kosten voor het gebouw + inrichting komen op ca. f 35.000,==. Ze hoopt daarvoor op steun uit het klooster Alverna.

Dit zijn zo wat van haar plannen, dat de polikliniek blijft draaien is het belangrijkste voor het moment. U ziet Thea zit niet stil, vergeet U haar ook niet? Ze was enorm blij met het geld dat de diavertoning en kienavond had opgebracht. Maar alle kleine beetjes helpen ook hoor.

Wij willen dan ook gaan beginnen met het verzamelen van oude kleding. Wat geschikt is voor Indonesië blijven we via Alverna opsturen, de rest willen we verkopen aan de dumps of voddeboer. Het geld is dan voor Thea. Als U dus nog wat heeft; alles is welkom op Christiaan Bruningsstraat 2. Als het brengen moeilijkheden oplevert, willen wij het ook komen halen, ons telefoonnummer is 371839. Doet U ook mee? Vele groeten

José de Jong en Corrie Lemmers.

Kent U Uw buurman?

Dat wij onze burens niet kennen blijkt wel uit een erg gezellige ontmoeting die we hadden met een "buurvrouw" uit eigen straat. We groetten elkaar altijd vriendelijk, jarenlang, je weet dat "ze" een Engelse is, maar daar blijft het wel bij. Maar als je (opeens) meer wilt weten en er op af gaat, blijkt er een nieuwe wereld voor je open te gaan.

Christine Janssonius-Aldertonis is onze gastvrouw. Ze spreekt goed Nederlands met een echt Engels accent en woont al sinds winter 1963 in Nederland. Van beroep is ze balletmeester bij het Nationaal Ballet in Amsterdam.

Wat is nu een balletmeester?

Welnu, een balletmeester studeert balletten in met een groep dansers, in nauwe samenwerking met de choreograaf, dat is de "schrijver" van balletten.

Naast het repeteren van balletten geeft ze ook les in danstechniek, dat meestal vooraf gaat aan de repetities. Het beroep balletmeester houdt ook in dat je veel op pad bent. Je gaat mee met de dansgroep op tournee, maar ook op uitnodiging van balletgroepen in b.v. Wenen, Berlijn of New York word je als gastdocent uitgenodigd voor bepaalde balletten. Daar werk je dan een paar weken intensief met de dansers aan een ballet, het tournee maak je er niet van mee. Behalve deze internationale gastdocentschappen is Christine nog drie maanden per jaar in Londen verbonden aan het Royal Ballet.

In Londen is Christine begonnen als danseres. Het Engelse ballet is wat "behoudend" en de oprichting van het Nationaal Ballet in Amsterdam beloofde veel nieuws, modern ballet en interessante mensen. Dat was de reden te solliciteren als danseres in Amsterdam. Ze werd aangenomen en kon in 1963 beginnen. Door haar huwelijk is Christine Nederlandse geworden.

Na zoveel jaren in Nederland te wonen zijn je veel typische Nederlandse gewoonten eigen geworden, maar toch zijn er zaken waar je nooit aan went als Engelse: je met ellebogen in een bus, tram of trein werken... In Engeland kom je bij de halte aan, je sluit je aan in de rij en daar wacht je op je beurt! Ook in winkels wacht je op je beurt zonder nummertje te trekken. Kan je je voorstellen dat ik niet begreep wat die nummers uit een kastje betekenden? Ook persoonlijke kontakten leggen doen Nederlanders anders. Je maakt een afspraak voor een kopje koffie of thee; het gaat hier heel wat officiëler, maar een Engelsman is heel wat gemakkelijker bereikbaar. Je loopt sneller bij iemand binnen, en in Engeland nodig je elkaar veel gauwer uit aan tafel. Helaas is er door haar beroep weinig tijd om wat meer van Spaarndam te leren kennen, maar ondanks de vele uithuizigheden voelt ze zich hier thuis. Dat haar huishouding gewoon dan doorgaan naast een dergelijke werkkring dankt Christine vooral aan haar echtgenoot, aan Greetje van de groentehal en de helpende hand thuis, Johanna.

Het is best nuttig je zwakke plekken als Nederlandse te horen van een ander. Gelukkig valt er aan deze plekken misschien nog wat te doen?

We zijn uit elkaar gegaan met de uitnodiging voor een kopje thee of koffie, maar ook met een wat meer open deur.

----- Hanneke Luytze.

DE NIERSTICHTING DANKT U ALLEN HARTELIJK

Graag wil ik alle Spaarndammers, die geld gegeven hebben tijdens de collecte van de Nierstichting hartelijk danken voor hun giften.

Het was moeilijk dit jaar voldoende collectanten te vinden. Uiteindelijk is dit toch gelukt en sommigen zijn wel 2 tot 3 keer in hun wijk gaan collecteren bij de mensen, die de eerste keer niet thuis waren. Bedankt allemaal voor jullie inzet.

De totale opbrengst in Spaarndam (Oost + West) bedroeg f 1.162,30.

Mochten er mensen in ons dorp zijn, die volgend jaar mee willen helpen bij de collecte, dan kunnen zij bellen naar Maria Hirdes, tel. 37 68 24.

Maria Hirdes

privé

Verloren.

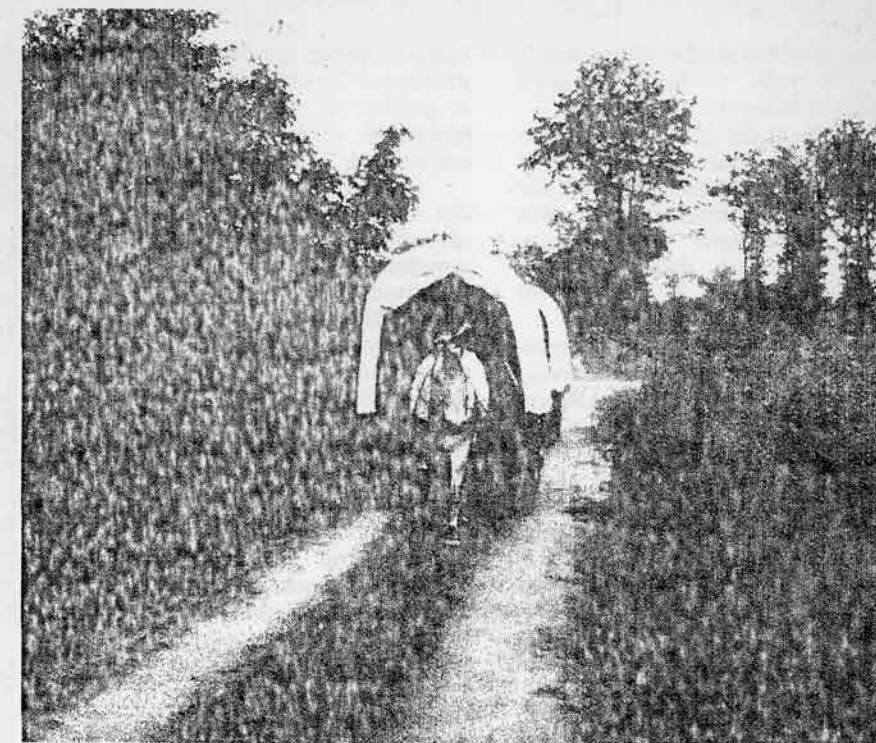
Zondag 21 september j.l. verloren omgeving Westhoff. een bloedkoraal kleuterarmband met gouden kapittelstokje. Tel. 02550 - 30412

-o-o-o-o-o-

de volgende redaktievergadering voor het Dorpsorgaan is 10 november a.s. Gaarne Uw kopij vóór deze datum inleveren bij de redactieleden.

Het typewerk voor dit nummer werd weer voor een belangrijk deel verzorgd door mevrouw Van Hemmen, waarvoor de redactie haar bijzonder erkentelijk is.

Met paard en huifkar Drenthe door

Het maken van vakantieplannen is voor ons altijd een intensieve gebeurtenis waar nagenoeg het hele gezin zich mee bezighoudt. Dit jaar stond echter één ding al ruim van te voren vast: een trektocht van een week met een paard en een huifkar door het midden van Drenthe zou het begin van de vakantie vormen.

Vorig jaar waren we zó enthousiast geworden dat hierover geen twijfel bestond. De voorbereidingen zijn eenvoudig: als de datum van vertrek is bepaald pak je de telefoon en bel de VVV in Assen

die er stipt voor zorgt dat je de volgende dag al een lijst met verhuuradressen in huis hebt. Het is daarna wel zaak om enkele verhuurders om inlichtingen te vragen, omdat er nogal wat prijsverschillen zijn.

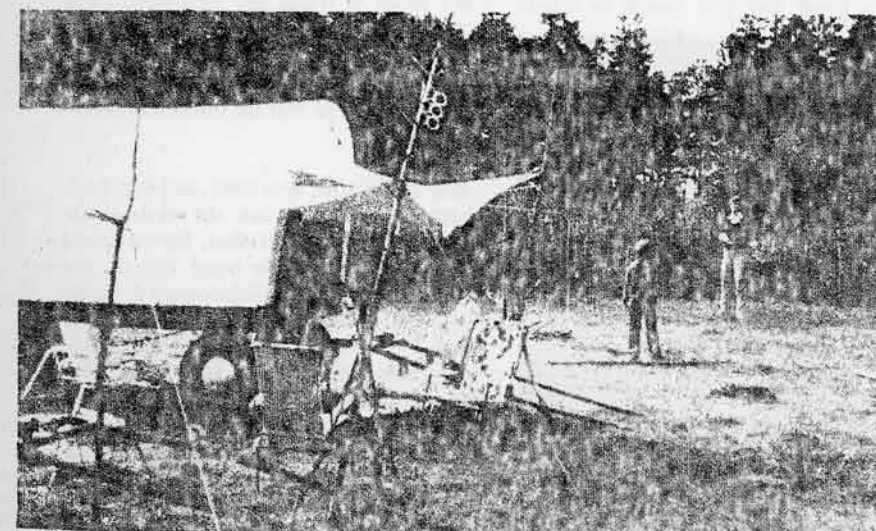
Waar slaap je nou? Waar kook je? Zijn er kasten? Wat moet je allemaal meenemen? Vragen die op je af komen als je met een huifkar op stap gaat. Nou, je slaapt in de huifkar, koken hoop je buiten de kar te doen, maar (zoals dit jaar) je kunt ook gedwongen worden door minder goed weer om de bok te moeten gebruiken als kooktafel.

Wat je mee moet nemen ligt aan jezelf. De meeste huifkarren zijn gewone boerenwagens met vloerbedekking en een zeil erover: geen kasten, geen banken en geen bedden. Dus ging het grootste deel van onze kampeerspullen mee.

Slagbomen

O ja, daar hebben we die man van Staatsbosbeheer! Zo werden we begroet bij aankomst in Drouwen. Meteen al wordt je getemperd in je leefsnelheid (en zo hoort het ook tijdens een huifkartocht): je wilt snel je auto uitladen en de wagen inrichten, maar nee: eerst koffie. Barbara van 6 een ijsje en de kleine Paula een flesje melk. Het Drentse dialect is eerst wel even wennen, maar het incesse snappen we wel. Je raakt ook nooit van je werk af: de huifkarverhuurder vindt dat je maar moet proberen wat te verzinnen voor al die gesloten slagbomen voor de loswegen. Om de auto's tegen te houden een prima zaak, maar de mensen die huifkartochten organiseren hebben er toch wel last van. En dat zullen we zelf later ook wel weer ondervinden.

Zo'n eerste dag ga je natuurlijk niet te ver: twee à twee en een half uur rijden voor je bij je eerste adres bent. Mooi om alle bagage goed te zetten, te leggen en te hangen. Vooral het hangen aan de stangen van de huif is erg gemakkelijk. We hadden een heel stel haken gemaakt om jassen, pastie tassen, het kinderbadje etc. aan op te hangen. Een stukje keienweg zorgt er

voor dat alles dan goed in elkaar wordt geschoven zodat de hele boel goed stevig komt te liggen.

Ik zei eerder al dat je tempo van leven plotseling heel anders wordt. Terwijl je zelf toch vele kilometers per jaar in een auto rijdt, scheld je al na tien minuten op de eerste "stomme hardrijdende toeterende dwaas" in zo'n grommend blik die je zonodig wil passeren.

Tijd heb je volop, tijd om de bosgeuren na de zoveelste bui op te snuiven: "hé, pap, ik ruik weer een stinkzwam. Dat is er toch een, hè. Zullen we hem even gaan zoeken?" 't Paard sjokt wel door, die halen we wel weer in. Gauw dus even in de bosrand kijken of we deze geurende "bosbewoner" kunnen vinden. En dan hopla, rijdende weg weer op de kar en hobbelen maar weer.

Verbazen

Tijd heb je om je te verbazen over de grote rust in Drenthe. Op sommige plaatsen is het wel druk, maar als je zoals wij, wat verder het bos in gaat kom je geen mens meer tegen. Rust, rust en nog eens rust. Je ontdekt dan dat het bos vol afwisseling is. Dat viel des te meer op toen één van onze collega huifkarbestuurders plotseling met de vraag kwam om eens wat over de verschillende bomen te vertellen: hij ontdekte dat de binnen "zwiepende" takken op de smalle bospaden telkens weer anders aanvoelen: dan weer prikkende naalden, dan weer zacht en geurend, even later natte bladeren, dan weer de frisse groene kleuren van de beuken die langs de huif gleden.

En zo ontdek je dan dat er sitkasparen zijn, en douglas, en eik, beuk, berk en ook de altijd mooie lariks. Je ziet de verschillen in groei. En als je ineens veel loofbomen langs ziet gaan weet je dat je even later bij een beekje komt.

Jammer genoeg zijn de meeste Drentse stroompjes "ge-abnormaliseerd" zodat de grootste schoonheid langs de oevers verdwenen is, maar soms zie je toch nog wel een "vergeten" stukje beek.

Het zo dicht bij de natuur zijn wordt natuurlijk extra geaccentueerd door de aanwezigheid van het belangrijkste "attribuut" op je huifkartocht: het paard. Wij hadden een fjordenpaard meegekregen: Dorus. Of hij op die naam reageerde hebben we niet kunnen ontdekken. Hort peerd, en ho peerd, dat ging goed, maar verder was er weinig conversatie mogelijk. Nou spreken wij heel slecht Drents, daar zal het wel aan gelegen hebben.

Bij elke stop is je eerste zorg het paard: uitspannen, water geven en een goed plekje uitzoeken om uit te rusten en misschien wat te grazen.

Daarna ga je pas voor jezelf aan de gang.

Dicht bij de natuur ben je ook op de boerderijen waar je overnacht: het vee, het gras, het graan, alles kan bekeken worden en vooral voor de kinderen is het een niet alledaagse ervaring om het leven op en om de boerderij waar te nemen.

Op de boerderijen heb je ook je ontmoetingen; met de boeren die voor één nacht je gastheer zijn. Het vee, het weer, het graan, de machines, de jacht, onderwerpen waar soms sappige verhalen over verteld worden.

Bezoek

Net als vorig jaar brachten we een bezoek aan het melkwegpad in Hooghalen. Waar vroeger de barakken van het kamp Westerbork hebben gestaan, zijn nu mooie groene weiden waar paard en huifkar prachtig kunnen staan. De huifkar op een zonnig plekje en het paard op een grazig stukje weide. Touw aan een boom en ieder-

een kan zijn gang gaan. Ook nu weer kregen we bezoek van een SBB-collega die eens kwam kijken of hij soms echte zigeuners over de vloer had. Pff, dat viel dus mee. "Prettig verblijf nog! O ja, heeft u vuilniszakken?" Hier, ik heb er wat bij me, ben toch net bezig de vuilnisbakken te legen. Alstublieft en tot ziens". Ja, het is duidelijk, in Drenthe weet men zijn gasten goed te ontvangen.

Een paar dagen later weer ontmoetingen met SBB-ers. Nu op het kampeerterrein 't Vlintenholt waar we twee dagen wilden staan. Schitterend. Er is een speciaal paardenweitje, stromend water en een mooi plekje voor de kar. Alleen voor douches en toiletten moet je nogal ver omlopen. Deze overnachtingsplaats wordt niet zo druk bezocht omdat 't Vlintenholt tot nu toe niet voorkomt op de lijst van adressen die je van de huifkarverhuurder krijgt.

Aan alles komt een eind, aan een huifkartocht en ook aan dit verhaal. Je kan wel blijven vertellen, bijvoorbeeld van die keer dat de band van de kar leeg was en we in Schoonoord netjes bij een benzinepomp voorreden om wat . . . lucht in te nemen. Verbaasde gezichten bij hen die niet zagen wat de bedoeling was. Of van die avondrit door het bos op zoek naar . . . ? Reeën, witte wijven, trollen, kabouters. Doe je ogen half dicht, niet praten en al gauw zie je ze.

Cees Duinker.

drukkerij excelsior-haarlem

iepenstraat 4/6 | haarlem | 023-257856